

L'ANELLAMENT D'OCELLS A CATALUNYA (1957-1982)

Enric Carrera i Gallissà, * Isabel Martínez i Vilalta *
i Josep Vilalta i Marzo *

Rebut: febrer 1984

SUMMARY

Bird ringing in Catalonia (1957-1982)

The history of bird ringing in Catalonia is outlined from its beginnings in 1957 until 1982. In these 25 years, nearly 60,000 birds have been ringed; 80 % of this total has been carried out by the Grup Català d'Anellament (G.C.A.) during the last 8 years.

A first period of bird ringing goes from 1957 to 1974, and its main characteristics are the low number of ringings and its irregularity. About 12,000 birds were marked, and 70 % of them were ringed by only 3 ornithologists.

During the second period (1975-82), ringing reaches a new dimension because of the formation of the G.C.A. and with it the beginning of a new era of ringing, which has been regular and extended over all Catalonia. The number of ringers is greater and organized studies are carried out. In the last few years, the number of ringings and members has grown rather fast because of the consolidation of new stable ringing sites taken up by a young generation of members that have emerged from the Tiana ringing courses.

An analysis of the yearly ringing changes with a classification rating by orders and the effort made (% of ringing by avian orders) is compared with the results obtained (% of recovered birds by orders). The most important ringing campaigns and their working schedule are also mentioned. The G.C.A. has launched information campaigns using newspapers, radio and television in order to teach the correct way to communicate a recovery of a ringed bird. Also, it has worked in recollecting of rings that hunters retained without giving notice of it. In the last 8 years, the G.C.A. has received 586 recovery sheets of ringed birds.

Finally, there is an explanation about the existence since 1981 of the G.C.A. Bulletin, which is interchanged with nearly thirty ornithological magazines from all over the world. The paper closes with a systematic list of all birds ringed from 1975 to 1982 by the G.C.A.

* Grup Català d'Anellament. Sardenya, 476, entl. 3a. 08025 Barcelona.

1. INTRODUCCIÓ

Les primeres dades que hom coneix de l'anellament d'ocells a Catalunya fan referència a marcatges curiosos i irregulars que a mitjans del segle passat van fer algunes persones sense cap finalitat científica.

Aquests són els casos que recull, per exemple, el diari anglès *Morning Post* del 22 de juliol de 1845, on s'indica que una oreneta vulgar (*Hirundo rustica*) havia estat trobada el dia abans a Halifax, portant un trosset de pergami lligat a la pota en el qual es podia llegir: «J. Rovira i Calvi. Barcelona 10 de març de 1845». Tanmateix, HOMEYER (in BERNIS, 1966) i VAYREDA (1883), recullen el cas d'una cigonya blanca (*Ciconia ciconia*), morta el 24 d'abril de 1881 a Fornells (Girona) que portava una placa de llautó penjada d'un filferro al coll, col·locada per un empleat de correus alemany, amb la següent inscripció: «Reichpost Berka a. W. Germania den 27-7-1880» a l'anvers, i «Dette Byttet um Antwort» al revers.

BAYERRI (1935) comenta, en parlar de les orenetes, la comprovació del retorn de les parelles any rera any al mateix niu, així com la fidelitat d'aquestes, en lligar als peus de cada exemplar un cordonet de seda. El mateix autor comenta que un tal senyor Gombau va recollir una gran quantitat de dades sobre la vida i les migracions dels tords, en haver trobat alguns exemplars anellats.

De fet, però, la primera referència escrita sobre l'anellament científic d'ocells a Catalunya, és la de FERRER I VERT (1923), el qual dona a conèixer la recuperació d'una gavina vulgar (*Larus ridibundus*) a l'illa de Buda (delta de l'Ebre) el 18-I-1923, anellada a Holanda pel Museu de Leiden.

L'anellament científic d'ocells s'inicià a Catalunya, conjuntament amb la resta de l'Estat, el 1957 amb la creació del «Centro de Migración de Aves» de la Sociedad Española de Ornitología (SEO):

El primer ocell anellat fou un poll d'agró roig (*Ardea purpurea*) el 30 de maig de 1957 a l'illa de Buda (delta de l'Ebre), per S. Maluquer. Des de llavors fins al 1982, hom ha anellat uns 60.000 ocells. El 80 % d'aquest total correspon als marcatges realitzats pel Grup Català d'Anellament (GCA), els darrers vuit anys. Això fa que en la història de l'anellament d'ocells a Catalunya, hi distingim dos períodes ben

diferenciats. Un període inicial bastant llarg (1957-74), caracteritzat per la irregularitat i feblesa dels anellaments deguts a la tasca personal d'uns pocs anelladors, i un segon període (1975-1982) en què l'anellament pren una nova empenta i dimensió en intensificar-se i regularitzar-se definitivament amb motiu de la creació del GCA. A continuació es descriuen detalladament aquests dos períodes.

2. PERÍODE 1957-1974

En aquest període, s'anellà un total aproximat de 12.000 ocells dels quals a la vora de 7.000 foren marcats per 29 ornitòlegs de la Secció Catalana de la SEO, i uns 5.000 ocells, per 8 ornitòlegs estrangers que esporàdicament vingueren a realitzar campanyes d'anellament a les nostres terres. Malgrat el considerable nombre d'anelladors, cal assenyalar que el 70 % dels marcatges d'aquest període, els realitzaren tan sols 3 ornitòlegs: P. J. Belman (35 %), J. Carné i Barberà (22 %) i S. Maluquer (13 %).

Aquest període es caracteritza fonamentalment per la irregularitat de les campanyes, així com per la desigual intensitat i continuïtat dels anellaments al llarg dels anys. Tot això fa que hom pugui diferenciar dues etapes.

2.1. Etapa 1957-65

Correspon a l'època de màxima activitat dels primers anelladors catalans. S'anellà el 42 % del total d'ocells del període 1957-1974.

Cal destacar les importants i regulars campanyes d'anellament de polls d'agró roig (*Ardea purpurea*) —uns 1.800 individus— i xatrac comú (*Sterna hirundo*) —uns 300 exemplars— realitzades per S. Maluquer i col·laboradors, al delta de l'Ebre; així com la tasca realitzada per J. Carné i Barberà, el qual anellà uns 2.400 passeriformes (fonamentalment fringíl·lids) a Viladecavalls (Barcelona). També és interessant la campanya d'anellament de migradors realitzada per F. Bernis i el seu equip al delta de l'Ebre, l'abril de 1965, ja que en 9 dies capturaren 537 ocells de molt diverses espècies (BERNIS, 1968).

2.2. Etapa 1971-74

A partir de l'any 1966, l'activitat anelladora disminueix fins a arribar a xifres anuals insignificants. A començaments de la dècada dels setanta, alguns anelladors estrangers realitzen campanyes esporàdiques a la zona de la Costa Brava i delta de l'Ebre, entre les quals cal destacar les realitzades a Sant Pere Pescador (Girona) per P. J. Belman, que anellà en tres campanyes consecutives 4.085 ocells, xifra que representa el 35 % del total d'anellaments d'aquest període.

3. PERÍODE 1975-1982

3.1. Formació del Grup Català d'Anellament

A mitjans de 1975 es forma, en el si de la Secció d'Ornitologia del Museu de Zoologia de Barcelona, el grup d'anellament Merops, que comença a treballar principalment a les àrees dels aiguamolls de l'Empordà, delta de l'Ebre i Tiana. El 1976, i dins del mateix museu, es crea una secció del grup Delta, que es dedica a l'anellament de les espècies més representati-

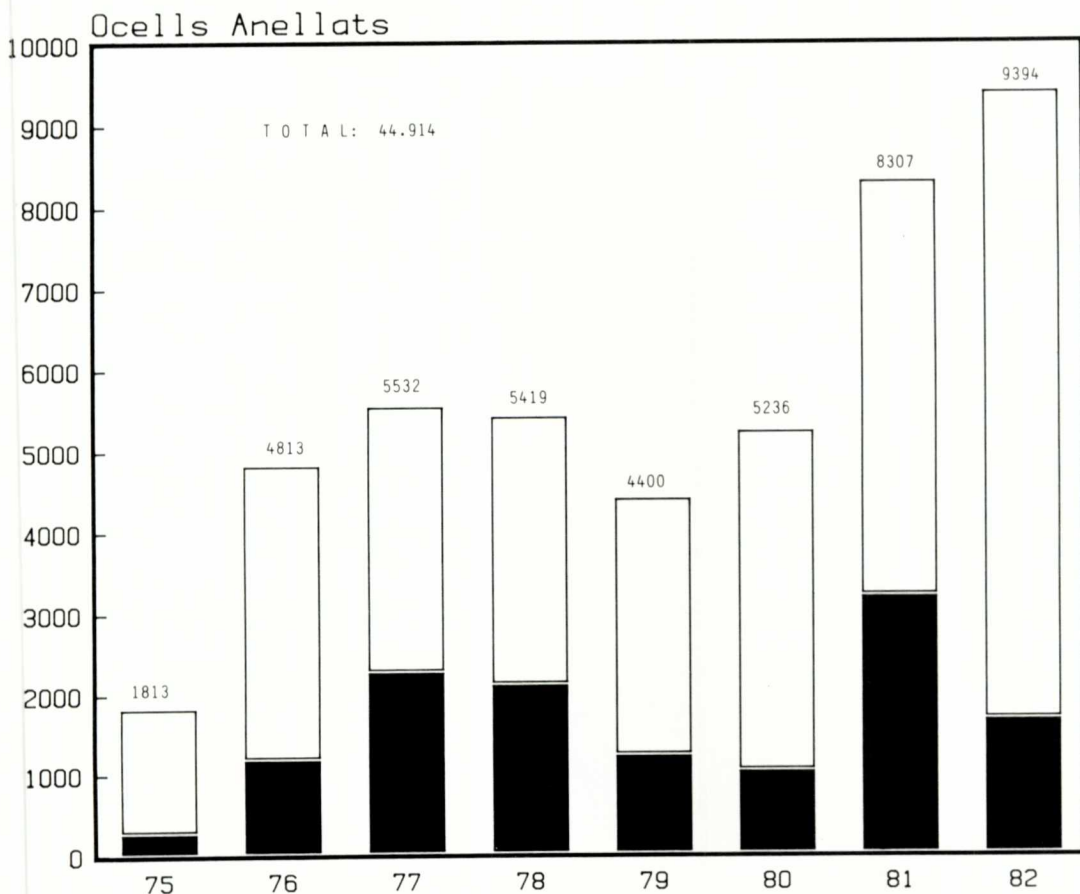

FIG. 1. Histograma del nombre d'ocells anellats per any del període 1975-1982. En blanc, ocells joves/adults; en negre, polls.

Frequency distribution of ringed birds from 1975 to 1982. White column, young and adult birds; the black one, pulla.

ves del delta de l'Ebre. No és, però, fins a principis de 1977 que ambdós grups i algun anellador independent s'uneixen formant l'actual GCA.

L'aparició del GCA és un succés important dins de l'anellament d'ocells a Catalunya, donat que marca el començament d'una època en què les tasques d'anellament es regularitzen, s'aconsegueix per primera vegada abastar l'àmbit general de Catalunya i s'organitzen estudis concrets a nivell de grup amb una nova perspectiva.

L'evolució dels anellaments realitzats pel GCA durant aquest període (fig. 1) presenta unes característiques particulars que, en bona part, estan relacionades amb l'evolució del nombre de membres del grup (figura 2).

Per a una millor comprensió d'aquesta evolució dividim aquest període en tres etapes.

3.2. Etapa 1975-77

Aquests primers anys es caracteritzen pel reduït nombre d'anelladors. Els objectius principals són anellar el màxim nombre d'ocells i espècies a localitats diferents. Els anelladors estan en plena fase de formació i se senten interessats fonamentalment per la varietat.

Pel que fa als ordres anellats, s'observa que el primer any és l'únic de tot el període en què els *Coraciiformes* tenen una certa importància a causa de la campanya

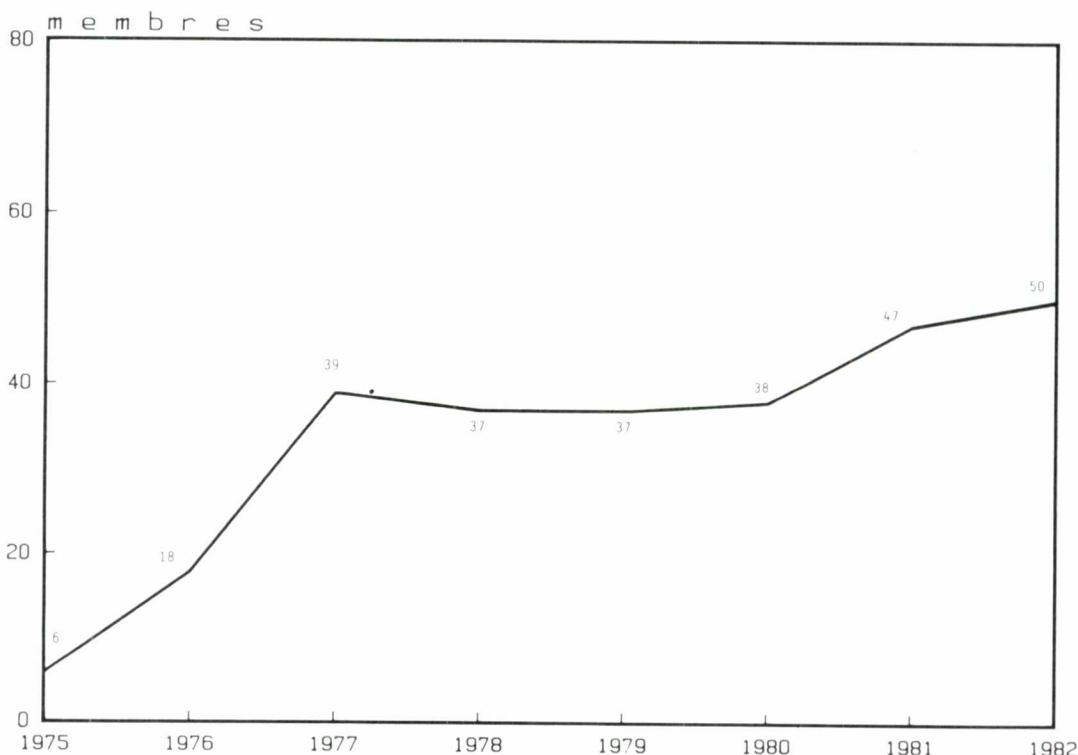

FIG. 2. Evolució anual del nombre de membres del Grup Català d'Anellament. Yearly evolution of the number of members of the GCA.

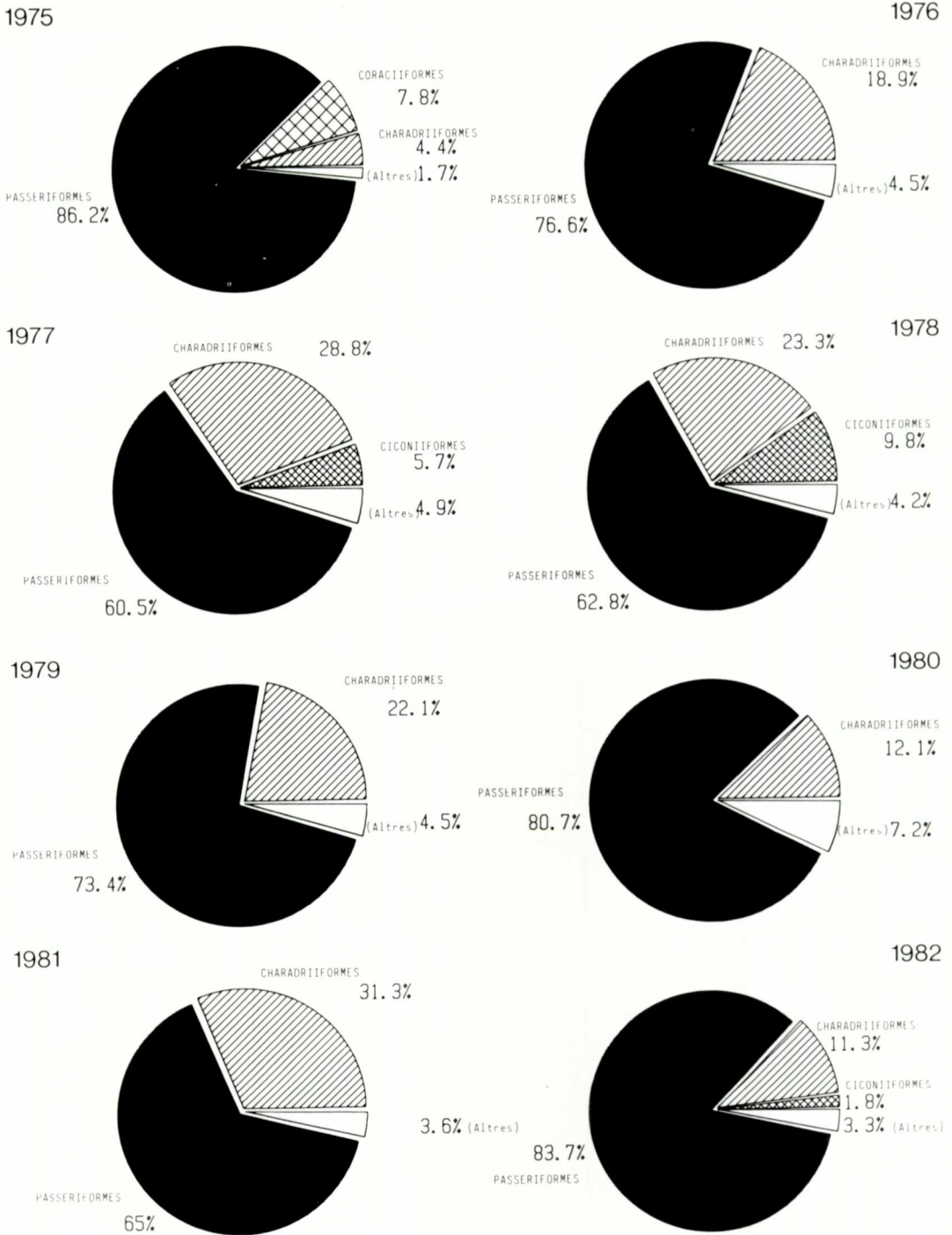

FIG. 3. Evolució anual del percentatge dels anellaments, per ordres, el període 1975-1982. Yearly evolution of ringings rates, by orders, in the period 1975-82. (Altres=Others).

de marcatge d'abellerols (*Merops apiaster*). Posteriorment, hi ha un notable increment en els *Charadriiformes*, fonamentalment polls, ja que s'inicien importants campanyes al delta de l'Ebre. El 1977, s'anellen per primera vegada amb importància els *Ciconiiformes* (fig. 3).

3.3. Etapa 1978-80

Passats els primers anys de novetat i aprenentatge, s'inicia una etapa d'estabilització en els anellaments i en la quantitat de membres del grup. L'experiència dels anys anteriors permet fixar les campanyes més productives i les localitats més rendibles. Aquesta estabilització tan sols es veu truncada, el 1979, per problemes de subministrament d'anelles.

Els *Charadriiformes* es mantenen, el 1978, en igual nombre que l'any anterior, mentre que el 1979 i 1980 decreixen en disminuir les campanyes d'ocells colonials (fig. 3).

3.4. Etapa 1981-82

Després d'un període d'estabilització es produeix un notable relleu en el nombre d'anellaments i membres (figs. 1 i 2), a causa de la consolidació de nous llocs estables d'anellament, provinents d'una nova generació de membres que surten

dels curssets d'anellament realitzats els darrers anys a Tiana. Aquesta localitat ha anat constituint-se, a poc a poc, en un centre fix d'anellament que cobreix una gran part de l'any de manera constant. En aquesta darrera etapa s'incrementa notablement la proporció de *Passeriformes*.

Una visió de conjunt sobre la tasca realitzada pel GCA s'ofereix a la figura 4, on es compara l'esforç realitzat (percentatge d'anellaments per ordres, 1975-82) i els resultats obtinguts (recuperacions 1975-82, per ordres).

Cal destacar especialment que l'índex de recuperació de cada ordre no correspon directament al nombre d'ocells anellats. Altres dades, com la mida de les espècies que pertanyen a cada ordre poden, potser, ésser més significatives.

Així doncs, l'ordre *Ciconiiformes*, amb tan sols un 3,1 % dels anellaments, produeix el 6,5 % del total de recuperacions, i els *Charadriiformes*, amb un 20,3 % dels anellaments, representa el 50,9 % de les recuperacions. En canvi, els *Passeriformes*, que tenen la majoria absoluta dels anellaments (72,9 %), només produeixen el 35,5 per cent de totes les recuperacions.

A més de la mida de les espècies en l'índex de recuperació, poden considerar-se altres variables, que van des de la diferència de mida de les anelles, a l'augment de la pressió cinegètica amb la mida de l'espècie, etc. Tot això fa que aparentment sigui més rendible l'anellament d'ocells de

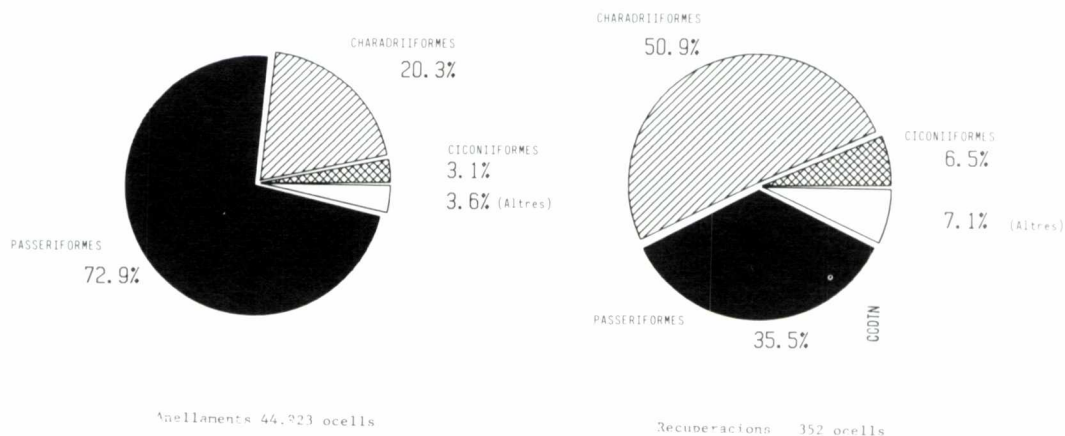

Fig. 4. Comparació entre l'esforç realitzat (% d'anellaments per ordres) i els resultats obtinguts (% d'ordres recuperats). Període 1975-1982. Comparison between effort made (% of ringed birds, by orders) and the results obtained (% of recovered birds, by orders). Period 1975-82. (Altres=Others.) Ringed: 44,223 birds. Recovered: 352 birds.

gran dimensió. Val a dir, també, que el marcatge d'ocells petits permet la presa d'una sèrie de dades de gran interès (muda, taxonomia, plomatge, sexe, edat, etc.), a diferència dels ocells de mida més gran, que majoritàriament són anellats com a polls.

3.5. Principals campanyes i àmbit d'acció

En el decurs d'aquests anys, el GCA ha anat ampliant considerablement el seu àmbit d'acció. Durant els primers anys les principals localitats de treball foren el delta de l'Ebre, Roses i Tiana. Posteriorment, s'han anat consolidant noves localitats amb motiu de les diverses campanyes d'anellament realitzades. A les figures 5 i 6 hom compara les principals localitats d'anellament dels períodes 1957-74 i 1975-82.

A continuació es relacionen, per ordre d'importància, les principals campanyes d'aquest període. Una informació més detallada del seu contingut es troba en els reports del GCA (CARRERA *et al.*, 1980a, 1980b, 1982):

- Anellament de migradors;
- Espècies colonials;
- Passeriformes hivernants;

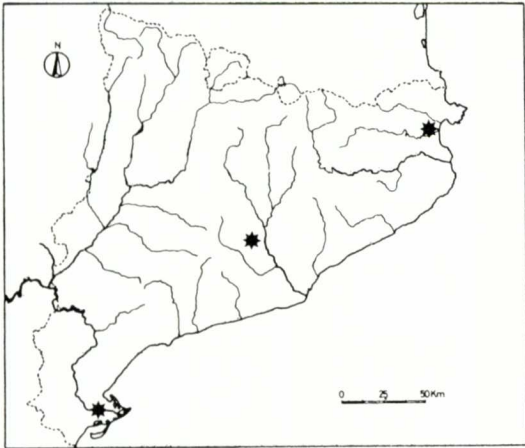

FIG. 5. Principals localitats d'anellament del període 1957-74. L'asterisc indica de 1.500 a 5.000 ocells: delta de l'Ebre, Roses, Viladecavalls. Main ringing points in the period 1957-74. The asterisks means from 1,500 to 5,000 birds.

- Comunitats de canyís;
- Pàrids en nius artificials;
- Fringíl·lids d'alta muntanya;
- Rapinyaires rehabilitades en captivitat;
- Cigonyes blanques (*Ciconia ciconia*);
- Gavines vulgars (*Larus ridibundus*) hivernants al Parc Zoològic de Barcelona.

3.6. Altres activitats

Si bé la finalitat principal del GCA és anellar ocells i realitzar estudis derivats de l'aplicació d'aquesta tècnica científica, des de sempre hom ha tingut molt present la dificultat que representa, en el nostre país, aconseguir que les recuperacions dels ocells anellats arribin finalment al coneixement dels anelladors; la qual cosa, en definitiva, minva molt la mateixa eficàcia de l'anellament. Per aquest motiu hom ha dut a terme regulars campanyes informatives als mitjans de comunicació sobre la finalitat de l'anellament i la forma de comunicar correctament la troballa d'un ocell anellat. Aquestes campanyes han anat fonamentalment adreçades als caçadors, ja que són els qui, per la seva activitat, més

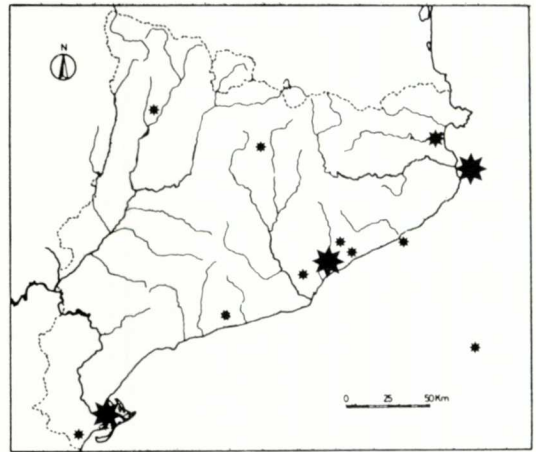

FIG. 6. Principals localitats d'anellament del període 1975-82. Els asteriscs indiquen, de més petit a més gran: a) de 500 a 1.500 ocells: Berguedà, Beniuire, Blanes, el Masnou, les Cases d'Alcanar, Menorca, Segur de Calafell, Valldoreix, Vallromanes. b) de 1.500 a 5.000 ocells: Roses. c) més de 5.000 ocells: delta de l'Ebre, illes Medes, Tiana. Main ringing points in the period 1975-82. The asterisks of increasing size mean: a) From 500 to 1,500 birds; b) From 1,500 to 5,000 birds; c) More than 5,000 birds.

possibilitats tenen de produir recuperacions.

Alhora, s'ha realitzat una meticulosa tasca de recollida d'anells que restaven guardades, sense comunicar, majoritàriament en mans de caçadors.

El 1979 hom va editar, amb el suport de la ICHN, un opuscle informatiu intitulat *Què s'ha de fer quan es troba un ocell anellat?*, amb una tirada de 2.000 exemplars i una segona edició de 3.000 exemplars el 1982.

Tanmateix, el 1982, hom ha editat conjuntament amb el Taller de Natura de Badalona, un cartell informatiu sobre la forma de comunicar les troballes d'ocells anellats.

El resultat de totes les accions anteriorment comentades ha estat que, entre 1975 i 1982, el GCA ha tramitat 586 expedients de recuperació d'ocells anellats, la qual cosa constitueix aproximadament una mitjana de 2 expedients setmanals. Tot això ha comportat una creixent activitat administrativa a la qual ens hem hagut d'anar adaptant, malgrat no disposar d'una estructura de funcionament professional, ni d'un local adequat per a dur-la a terme.

La quasi totalitat de les recuperacions dels primers anys corresponien a dades antigues no comunicades anteriorment, mentre que darrerament comença a obtenir-se el fruit de les nostres campanyes d'informació, ja que una bona part de les recuperacions són comunicades directament per persones que ja saben on adreçar-se.

Resta encara per fer una tasca molt àmplia d'informació al ciutadà per tal de sensibilitzar-lo i aconseguir que col·labori en la comunicació de les anelles recuperades.

Donat l'augment del nombre de membres del GCA, va arribar el moment en què va ésser necessària la creació d'un mitjà de comunicació intern que alhora donés sortida als treballs i projectes que duïen a terme els membres del grup. Aquesta publicació havia de servir també per a fer bescanvi amb revistes d'anellament i migració d'altres països. Per aquest motiu, des de 1981 hom edita, amb el suport de la Generalitat de Catalunya, el *Butlletí del Grup Català d'Anellament*, que té una regularitat semestral.

Actualment, el *Butlletí* s'intercanvia amb unes 30 publicacions ornitològiques de 10 països d'Europa i Amèrica. Tanmateix, al-

guns dels seus articles han tingut ressò internacional en ésser inclosos en bibliografies d'obres especialitzades. Això ha permès que el GCA hagi començat a recollir un interessant material bibliogràfic contemporani sobre anellament i migració, únic a Catalunya.

4. CONSIDERACIONS FINALS

Els 60.000 ocells anellats en aquests 25 anys, sense ser una xifra important si la comparem amb la d'altres països d'Europa, representen, en canvi, una tasca important i sobretot meritòria ja que és el fruit de molts esforços personals d'un reduït col·lectiu d'ornitòlegs. Aquesta tasca s'ha de contemplar, també, dins el context en el qual s'ha desenvolupat: manca d'un ambient favorable per a realitzar-la, manca de mitjans i, sobretot, d'una institucionalització de l'anellament.

Tanmateix, l'anellament ha jugat un paper molt important en la història de l'ornitologia al nostre país, ja que a més d'aportar tot una sèrie d'informació que només es pot aconseguir amb l'aplicació d'aquesta tècnica científica, ha estat, els darrers anys, el vincle d'unió més important entre els estudiosos dels ocells, i ha propiciat l'aparició d'una nova generació de joves ornitòlegs que donen una esperançadora perspectiva de futur a l'ornitologia catalana.

Esperem que la nova estructura administrativa de l'Estat permeti una organització de l'anellament d'acord amb els principis de l'EURING, tal com es fa a la majoria dels països del món; això contribuirà a la definitiva normalització institucional de l'anellament, que tanta falta ens fa.

BIBLIOGRAFIA

- BAYERRI, E. 1935. Fauna comarcal de Tortosa. *Historia de Tortosa y su comarca*, 3.
- BERNIS, F. 1966. Migración en aves. *Publicaciones especiales de la SEO*.
- BERNIS, F. 1968. Migración y pequeños migrantes según anillamientos registrados en las primavera de 1965-66 (Operación Tarik). *Ardeola*, 13 (1): 25-56.
- CARRERA, E., MARTÍNEZ, A. & MARTÍNEZ, I. 1980. Resum de les activitats del Grup Català d'Anellament (1975-77). *Butll. Inst. Cat. Hist. Nat.*, 45 (Sec. Zool., 3): 127-138.
- CARRERA, E., MARTÍNEZ, I. & MOTIS, A. 1980. Resum de les activitats del Grup Català d'Anella-

ment (1980-1981). *Bull. G. C.A.*, (2) 2: 2-34.
(Sec. Zool., 3): 139-153.

CARRERA, E., MARTÍNEZ, I. & VILALTA, J. 1982. Re-
sum de les activitats del Grup Català d'Anella-
ment (1980-1981). *Bull. G.C.A.*, (2) 2: 2-34.

FERRER I VERT, J. 1923. Palmípedes del nord d'Eu-
ropa. *Bull. Inst. Cat. Hist. Nat.*, 23 (3): 26.

VAYREDA, E. 1883. *Fauna ornitológica de la provin-
cia de Gerona*. Girona.

Apèndix

LLISTA SISTEMÀTICA D'ESPECIES ANELLA DES (1975-1982)

Systematic list of ringed birds (1975-82).

Familia PODICIPEDIDAE

Tachybaptus ruficollis

Podiceps cristatus

Familia PROCELARIIDAE

Calonectris diomedea

Familia ARDEIDAE

Ixobrychus minutus

Nycticorax nycticorax

Ardeola ralloides

Bubulcus ibis

Egretta garzetta

Ardea cinerea

Ardea purpurea

Familia CICONIIDAE

Ciconia ciconia

Familia ANATIDAE

Anas platyrhynchos

Netta rufina

Aythya ferina

Familia ACCIPITRIDAE

Pernis apivorus

Milvus migrans

Gypaetus barbatus

Neophron percnopterus

Gyps fulvus

Circus gallicus

Circus pygargus

Accipiter gentilis

Accipiter nisus

Buteo buteo

Aquila chrysaetos

Hieraetus pennatus

Hieraetus fasciatus

Familia FALCONIDAE

Falco tinnunculus

Falco subbuteo

Falco peregrinus

Familia TETRAONIDAE

Tetrao urogallus

Familia RALLIDAE

Rallus aquaticus

Porzana porzana

Gallinula chloropus

Fulica atra

Familia GRUIDAE

Grus grus

Familia HAEMATOPODIDAE

Haematopus ostralegus

Familia RECURVIROSTRIDAE

Himantopus himantopus

Recurvirostra avosetta

Familia GLAREOLIDAE

Glareola pratincola

Familia CHARADRIIDAE

Charadrius dubius

Charadrius hiaticula

Charadrius alexandrinus

Pluvialis squatarola

Vanellus vanellus

Familia SCOLOPACIDAE

Calidris minuta

Calidris alpina

Philomachus pugnax

Lymnocyptes minimus

Gallinago gallinago

Limosa lapponica

Tringa totanus

Tringa nebularia

Tringa ochropus

Tringa glareola

Actitis hypoleucos

Familia LARIDAE

Larus ridibundus

Larus genei

Larus audouinii

Larus argentatus

Familia STERNIDAE

Gelochelidon nilotica

Sterna sandvicensis

Sterna hirundo

Sterna albifrons

Chlidonias hybrida

Familia COLUMBIDAE

Columba oenas

Columba palumbus

Streptopelia turtur

Familia CUCULIDAE

Clamator glandarius

Cuculus canorus

Familia TYTONIDAE

Tyto alba

Familia STRIGIDAE

Otus scops

Bubo bubo

Athene noctua

Strix aluco

Asio otus

Familia CAPRIMULGIDAE

Caprimulgus europaeus

Caprimulgus ruficollis

Familia APODIDAE

Apus apus

Familia ALCEDINIDAE

Alcedo atthis

Familia MEROPIDAE

Merops apiaster

Familia CORACIIDAE

Coracias garrulus

Familia UPUPIDAE

Upupa epops

Familia PICIDAE

Jynx torquilla

Picus viridis

Dendrocopos major

Familia ALAUDIDAE

Galerida cristata

Galerida theklae

Lullula arborea

Alauda arvensis

Familia HIRUNDINIDAE

Riparia riparia

Ptyonoprogne rupestris

Hirundo rustica

Delichon urbica

Familia MOTACILLIDAE

Anthus campestris

Anthus trivialis

Anthus pratensis

Anthus cervinus

4

119

1

1

4

4

32

1

13

1

11

2

7

5

50

207

16

13

6.534

51

253

1.317

37

388

2

14

39

17

15

43

73

6

86

12

15

54

37

217

134

256

1

104

163

62

67

3

20

1

49

1

348

4

3.155

104

3

43

209

1

<i>Anthus spinoletta</i>	62	<i>Ficedula hypoleuca</i>	254
<i>Motacilla flava</i>	239	Família TIMALIDAE	
<i>Motacilla cinerea</i>	370	<i>Panurus biarmicus</i>	80
<i>Motacilla alba</i>	245	Família AEGITHALIDAE	
Família CINCLIDAE		<i>Aegithalos caudatus</i>	371
<i>Cinclus cinclus</i>	35	Família PARIDAE	
Família TROGLODYTIDAE		<i>Parus palustris</i>	10
<i>Troglodytes troglodytes</i>	109	<i>Parus cristatus</i>	175
Família PRUNELLIDAE		<i>Parus ater</i>	51
<i>Prunella modularis</i>	510	<i>Parus caeruleus</i>	556
Família TURBIDAE		<i>Parus major</i>	813
<i>Erithacus rubecula</i>	1.263	Família SITTIDAE	
<i>Luscinia megarhynchos</i>	408	<i>Sitta europaea</i>	2
<i>Luscinia svecica</i>	86	Família CERTHIIDAE	
<i>Phoenicurus ochruros</i>	244	<i>Certhia brachydactyla</i>	135
<i>Phoenicurus phoenicuros</i>	349	Família REMIZIDAE	
<i>Saxicola rubetra</i>	31	<i>Remiz pendulinus</i>	32
<i>Saxicola torquata</i>	192	Família ORIOLIDAE	
<i>Oenanthe oenanthe</i>	21	<i>Oriolus oriolus</i>	93
<i>Oenanthe hispanica</i>	22	Família LANIIDAE	
<i>Oenanthe leucura</i>	3	<i>Lanius collurio</i>	13
<i>Monticola saxatilis</i>	2	<i>Lanius excubitor</i>	21
<i>Monticola solitarius</i>	3	<i>Lanius senator</i>	142
<i>Turdus torquatus</i>	9	Família CORVIDAE	
<i>Turdus merula</i>	784	<i>Garrulus glandarius</i>	39
<i>Turdus philomelos</i>	279	<i>Pica pica</i>	77
<i>Turdus iliacus</i>	9	<i>Corvus monedula</i>	1
<i>Turdus viscivorus</i>	45	<i>Corvus corone</i>	6
Família SILVIDAE		<i>Corvus corax</i>	8
<i>Cettia cetti</i>	537	Família STURNIDAE	
<i>Cisticola juncidis</i>	40	<i>Sturnus vulgaris</i>	80
<i>Locustella naevia</i>	4	<i>Sturnus unicolor</i>	122
<i>Locustella fluviatilis</i>	1	Família PASSERIDAE	
<i>Locustella luscinioides</i>	60	<i>Passer domesticus</i>	1.593
<i>Acrocephalus melanopogon</i>	68	<i>Passer montanus</i>	1.581
<i>Acrocephalus paludicola</i>	1	<i>Petronia petronia</i>	21
<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	24	Família FRINGILLIDAE	
<i>Acrocephalus palustris</i>	7	<i>Fringilla coelebs</i>	1.489
<i>Acrocephalus scirpaceus</i>	779	<i>Fringilla montifringilla</i>	121
<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	206	<i>Serinus serinus</i>	1.902
<i>Hippolais pallida</i>	2	<i>Serinus citrinella</i>	495
<i>Hippolais icterina</i>	9	<i>Carduelis chloris</i>	484
<i>Hippolais polyglotta</i>	189	<i>Carduelis carduelis</i>	947
<i>Sylvia sarda</i>	1	<i>Carduelis spinus</i>	229
<i>Sylvia undata</i>	23	<i>Carduelis cannabina</i>	251
<i>Sylvia conspicillata</i>	21	<i>Loxia curvirostra</i>	11
<i>Sylvia cantillans</i>	79	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	68
<i>Sylvia melanocephala</i>	506	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	9
<i>Sylvia hortensis</i>	16	Família EMBERIZIDAE	
<i>Sylvia curruca</i>	3	<i>Plectrophenax nivalis</i>	1
<i>Sylvia communis</i>	120	<i>Emberiza citrinella</i>	36
<i>Sylvia borin</i>	762	<i>Emberiza cirrus</i>	563
<i>Sylvia atricapilla</i>	3.630	<i>Emberiza cia</i>	212
<i>Phylloscopus bonelli</i>	24	<i>Emberiza hortulana</i>	10
<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	16	<i>Emberiza schoeniclus</i>	725
<i>Phylloscopus collybita</i>	1.602	<i>Miliaria calandra</i>	36
<i>Phylloscopus trochilus</i>	538		
<i>Regulus regulus</i>	14	TOTALS 1975-1982	
<i>Regulus ignicapillus</i>	100	Ocells anellats	44.923
Família MUSCICAPIDAE		Nombre d'espècies:	197
<i>Muscicapa striata</i>	102		